

kan er Palliativer, saa kan jeg ikke saa ganske betragte det saaledes. Min Stilling til Sagen er noget forskjellig fra de fleste andre af de Tilstedeværendes. Jeg har nemlig havt den Ære at være Medlem af Kjøbstadkommissionen, og idet jeg maa erklære mig enig med det ærede 2de Medlem for 5te Kreds (Ørenbøll) i, at de Forandringer, der her ere opstillede, i Virkeligheden ere meget smaa, maa jeg tillige udtale, at det har været mig en stor Tilfredsstillelse at se, naar man rundt omkring i Kjøbstæderne har klaget saa stærkt over Næringsloven og de uheldige Følger, den har havt, og naar Regjeringen har indkommet Kjøbstædernes Ønske og har sammenkaldt en Kommission, for at man frit og uhindret kunde drøfte disse Klager og fremsætte de Ønsker, der laa Kjøbstæderne paa Sinde, — at saa de Ønsker, som de have udtalt, dog i Virkeligheden have været saa smaa som de, der ere fremsatte, og som de, der ere udtalte i det Lovforslag, der her er forelagt af den ærede Minister. Det er derfor min Stilling til Sagen, at jeg særdeles ønsker, at disse Love maa blive gennemførte ontrent i den Skikkelse, hvori Ministeren har forelagt dem, fordi jeg tror, at der derved i Virkeligheden indrømmes Kjøbstæderne, hvad de have forlangt, og at da en stor Del af de Klager, der have lydt — det være sig berettiget eller uberettiget — i Virkeligheden maa forstumme. Fra dette Synspunkt vil jeg anbefale det ærede Thing om muligt at tage lidt lempe ligt paa disse Punkter, som jo fra alle Sider erkendes at være af mindre Bigtighed. Det er den Betragtning, som jeg i det Væsentlige støtter mig til, og hvorfra jeg i det Hele gaar ud. — Naar det ærede Medlem for 2den Kreds (Hæle) har anført over den Bestemmelse, der er givet i § 5, og har ment, at det var Æret at fordrø Fuldmindighedsalder som Betingelse for at drive et Haandværk med egne Hænder, saa kan jeg dog egentlig ikke saa ganske erkjende det; thi det er vist og sandt, som det ogsaa er fremhævet i Motiverne, at der er meget stor Tilbøjelighed hos saadanne unge Mennesker til, saasnart de have begyndt at lære et Haandværk, da strax at blive deres egne Mænd, og Frisjælsen til strax at etablere sig er stor, naar Loven hjemler dem Net dertil. Dermed komme de igjen let i Fristelse til at stifte Familie, forinden Saabant egentlig burde ske, og jeg tror saaledes ikke, at det er nogen uberettiget Forbring af Kjøbstæderne at stille, at der i denne Henseende skal kræves Fuldmindighedsalder. Noget Andet er det, at, hvis Forholdene, som fremhæ-

vet af det ærede Medlem for 6te Kreds (Griffen), ere anderledes paa Landet, saa kan man give denne Bestemmelse for Kjøbstæderne alene; derimod skal jeg for mit Vedkommende ikke have det Allerringeste at erindre. — Jeg tillader mig nu at vende tilbage til § 4. Hvad den der omhandlede Kjendelse angaar, som den nævnte ærede Landstingsmand for 6te Kreds ogsaa har berørt, skal jeg bemærke, at denne Sag naturligvis i Realiteten har meget Lidt at betyde. Sidtil er der jo betalt halv Afgift mod, hvad der betales i Kjøbstæderne. Der er imidlertid mange mindre Kjøbstæder, fra hvilke det paastaas, at Forholdene i dem ere ligesaa uheldige som paa Landet, idet ogsaa deres Afsetning er meget ringe, og at det derfor er ubilligt, at en Haandværker kan etablere sig billigere paa Landet, hvorfor man skal gjøre Retten lige for Alle ved at sige, at de Alle skulle betale den samme Kjendelse. Det ærede Medlem vil let indse, at jeg for mit eget personlige Vedkommende ikke kan lægge synderlig Vægt paa denne Bestemmelse. — Hvad § 6 angaar, henholder jeg mig til, hvad der blev ytret af det ærede Medlem for 5te Kreds (Ørenbøll). Jeg tror, at der ligger noget Uretfærdigt i, at Skipperne kunne komme til Byen og der udøve en Næring og benytte alle de Fordele, som Kjøbstadindvaanerne maa betale for, uden derfor at yde noget som helst Vederlag. Jeg vil med min ærede Ven fra 10de Kreds (Jessen) indrømme, at det ganske ikke har Stort at betyde; dog kan dette ikke siges om de mindre Byer, i hvilke disse Forhold mærkes meget mere end i de store, og jeg tror derfor, at man skal indkomme de Ønsker, som ere fremkomne i denne Henseende; retfærdigt er det i alt Fald, at de, der benytte Indretningerne i Kjøbstæderne, ogsaa svare nogen Afgift derfor. — Hvad Bestemmelsen i § 8 om Markeder angaar, kan jeg væsentlig henholde mig til det ærede Medlem for 10de Kreds. Ogsaa jeg anser dette Forslag som et Mægtingsforslag mellem de forskjellige Anskuelser, som ere fremkomne, ikke alene fra Kommissionens Medlemmer, men ogsaa fra forskjellige Kjøbstæder, idet som bekendt en Del af Kjøbstæderne har ønsket, at Markederne maatte blive bibeholdt, medens andre Kjøbstæder have ønsket, at de maatte affattes. Jeg tror, at det kan være ganske rigtigt at bestemme, at om 10 Aar skulle Markederne være affattede, og altfaa dermed den Historie er forbi. — Hvad angaar den næstsidste Passus i § 8 om Udskænkning af Brændevin og andet Værtskushold ved Markeder, som et æret Medlem (Hæle) anførte over, saa tror jeg egentlig, at det vilde være rigtigt, at det ikke blev